

فریدون مشیری

لحظه‌ها و احساس

مجموعه شعر

چاپ ششم ۱۳۹۶

سرشناسه : مشیری، فریدون، ۱۳۰۵ - ۱۳۷۹.

عنوان و نام پدیدآور : لحظه‌ها و احساس / فریدون مشیری.

ملاحظات نشر : تهران: مهر و ابر، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری : ۱۳۳ ص:؛ ۱۱×۱۷ س.م.

شابک : 978-600-8344-02-5

وضعیت ترجمه نویسی : فیفا

موضوع : شعر فارسی -- قرن ۱۴.

رده‌بندی سره : ۱۳۹۴ ج ۳ / ۹۴ ش / ۸۲۱۱ PIR

رده‌بندی دیوید : ۸۱ / ۸۱۶

شماره کتابشناسی ملی : ۴۱۷۹۵ ۷

خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، وحید نظری، شماره ۴۸ - فکس ۶۶۴۰۵۰۶۲
کوی نصر، خیابان دوازدهم، پلاک ۱ تلفن ۸۸۲۶۶۱۸۶

لحظه‌ها و احساس

فریدون مشیری

حرف‌پیمانی و صفحه‌آرایی: اکرم زنوبی

استوگرافی و چاپ: قشقایی

راژ: ۱۲۰۰ نسخه

چاپ اول: ۱۳۷۳

چاپ دوم: ۱۳۸۷

چاپ ششم (اول جیبی): ۱۳۹۴ - تهران

شابک: ۹۷۸-۶۰۲-۳۴۴-۰۲-۵

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

تلفن برای تحویل کتاب در تهران و شهرستانها

۰۹۱۲۱۱۵۹۰۳۴ - ۸۸۲۶۶۱۸۶ - ۱۲۰۹۴۱۵

فهرست

۱۰	آرزوی پاک
۱۱	آه
۱۲	دل‌افروزان شادی
۱۳	بسیه دوست
۱۵	از ارج
۱۷	گلپانگ تو...
۱۹	سر...
۲۱	پس از باران
۲۳	شکوه روشنایی

۲۵	محیط زیست
۲۶	دریچه...
۲۷	از صدای سخن عشق
۲۹	هر که با ما نیست...
۳۰	بهار خاموش
۳۱	ای وای شهریار...!
۳۹	آیا برادرانیم؟
۴۱	شکار
۴۵	حرف طرب انگیز
۴۷	روح چمن
۴۹	قصه سیرین
۵۲	چراغ راه
۵۳	بر بی باران
۵۴	سحرها، همیشه
۵۷	مثل باران
۵۸	تالاب ایوان شما...
۵۹	بهاری پر از ارغوان

۶۱	راز نگهدارترین
۶۳	یاد و کنار
۶۴	عشق
۶۶	بی خبر
۶۸	هیچ و باد...
۶۹	ناگهان جوانه می‌کند!
۷۱	قهر
۷۵	نوایی تازه
۷۸	در کوه‌های اندوه
۸۳	دل تنگ!
۸۶	خوش آمد بهار
۸۸	سرود کوه
۹۰	حما
۹۱	با یاد دل، که آینه‌ای به ...
۹۲	برف شبانه
۹۴	بیهودگی
۹۵	سحر

۹۶	در بیشه زار یادها
۹۹	ذره ای در نور
۱۰۱	ترنم رنگین
۱۰۴	درس معلم
۱۰۶	زبان بی زبانان
۱۰۹	لحظه و احساس
۱۱۰	آیا...؟
۱۱۱	به یاران نیمه راه
۱۱۲	زبان معیار
۱۱۴	آن سوی زبان بهت و حیرت
۱۱۹ - ۱۲۹	چند رباعی

یادداشت مؤلف

در این دفتر می‌داشتیم که گهگاه، احساس زودگذر یا دیرپای
- که به صورتی شعرگونه در ذهنم می‌شکفت - در آن می‌نوشتیم.
پیشتر که راه و حظه‌وار.

اگر در آن شعری میر، بلندتر از لحظه، دیده می شود تأثیر بیش از اندازه حادثه بوده است.

این روزها، با نگرش به این دفتر، دلم هرچه هست بسیاری از آن ها سادگی و صمیمیت و صمیمیت و صمیمیت و صمیمیت را - «چنانکه افتد و دانی» - یا خود دارد.

کنار گذاشتن و از یاد بردنش را اگر نه از ناسپاسی نسبت به احساس و اندیشه‌هایم، در آن سالها دانستم، برای آنکه یکسره بیانگر گذشته‌های دور نباشد، بعضی از لحظه‌های سالهای نزدیک را نیز بر آن افزودم.